

22.30 hod.

14. srpna

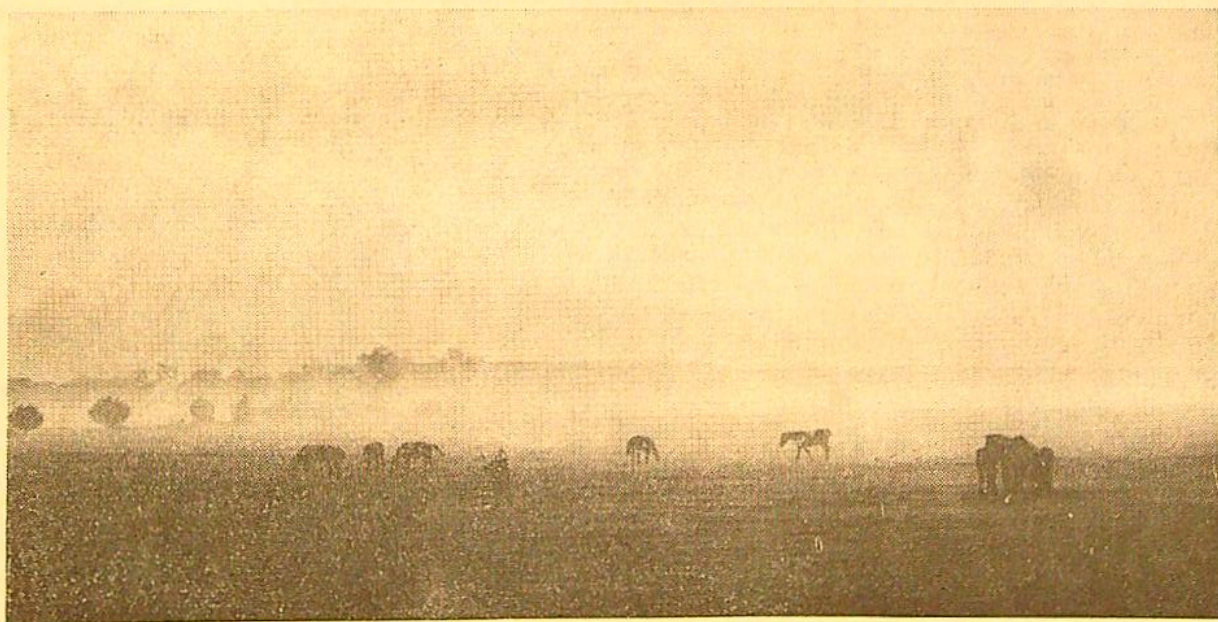
35. JIRÁSKŮV HRONOV

M. KUBÁLEK: ČÍM ZAČÍT

KAŽDÝ Z TĚCH, KDO PŘIPRAVOVALI 35. JIRÁSKŮV HRONOV, PRŮ SPLNIL SVOU POVINNOST. I TI, CO PO CELÝ TÝDEN PRACOVALI NA SVĚŘENÉM ÚSEKU.

ALE COPAK JDE O POVINNOSTI V PRAVÉM SLOVA SMYSLU A VŠICHNI ZŮČASTNĚNÍ SPLNILI JEN TO, CO BYLO JEJICH POVINNOSTÍ? JSOU TO VŮBEC NA HRONOVĚ POVINNOSTI? MYSLÍM, ŽE NE. BYLA TO PRÁCE PRO DOBROU VĚC A VŠICHNI JI PŘIPRAVOVALI S LÁSKOU A RADOSTÍ. NELITOVALI ČASU ANI SIL. KAŽDÝ UDĚLAL VÍC, NEŽ BYLO JEHO POVINNOSTÍ.

A VRACÍM-LI SE TEDY K ÚVODNÍ OTÁZCE. JE PATRNÉ, ŽE NELZE DĚLAT ŽÁDNÉ POŘADÍ ANI JMENOVAT. BYLA BY TO DLOUHÁ ŘADA JMEN. A TAK VŠEM, AŽ SE STARALI O ORGANIZACI, O DISKUSNÍ KLUBY NEBO O UBYTOVÁNÍ A VÝBORNÉ STRAVOVÁNÍ, ČI O DALŠÍ ÚSEKY, SRDEČNÝ DÍK A HODNĚ OSOBNÍ SPOKOJENOSTI A RADOSTI Z PRÁCE.

na závěr

Od tohoto Hronova očekával snad každý účastník něco jiného. Jedni vzorová představení, ukázky, kam až může amatérské divadlo ve svých vrcholech dospět, umělecké zážitky. Druhá skupina reálné zrcadlo stavu ochotnického divadla, podněty k řešení jeho problémů a k práci v souborech, neformální školení přinášející radost z poznávání nového. Konečně třetí, největší skupina hezké počasí, setkání s přáteli stejných zájmů, příjemně prožitou dovolenou. Každý byl s něčím spokojen a něčím zklamán: nádherné sluneční počasí se bez přechodu střídalo s deštivou zimou úplně stejně, jako vynikající inscenace, nadýmající prsa pýchou nad příslušností k takovému hnutí, s představeními vnučujícími znepokojivou otázku, zda takovéto ochotnické divadlo má budoucnost. Domnívám se, že tyto rozpory a kontrasty jsou v současné etapě vývoje našeho amatérského divadelnictví a organizační roztržitosti STMP zjevem celkem přirozeným a logickým a že kritické reakce na hronovská představení jsou výrazem živé touhy ochotníků po divadle novém, dnešním, současném, společensky platném.

Také 35. Jiráskův Hronov byl školou ochotníků, ve svých krajských diskusních klubech možná lepší než v minulých letech, také letos přijelo několik stovek amatérů, ochotných účastnit se všech akcí do roztrhání těla, možná ještě ochotnějších a nadšenějších než v posledních letech — ale to vše už tady bylo, stejně jako střídání úspěchů s neúspěchy a touha poznávat charakterizovaly i Hronov minulosti. Pokusme se však hledat to nové, příznačné právě pro letošní ročník, ty rysy, charakterizující právě jeho třicátnickou tvář.

Hra národního umělce Františka Langra Dvaasedmdesátka, která před hodinou dozněla na tomto jevišti, může být jednou svou myšlenkou dohrym epilogem 35. JH i prologem naší další práce. Mám na mysli myšlenku, že umění má schopnost odhalovat ty složky osobnosti člověka, které si sám neuvědomuje a které nedokáže běžnými vyjadřovacími prostředky sdělit. V tomto smyslu lze tedy Dvaasedmdesátku chápat jako oslavu schopnosti divadelního umění zasahovat do našeho života. Nevím, zda by bylo správné označovat tím vzešlým názvem umělce amatéry, kteří po sedm dní na těchto prknech vyjadřovali sami sebe, své sny, naděje, svou hořkost i svůj zdravý smích. Ale nebudu lhát, když je označím za poctivé a nadšené milovníky divadelního umění, oné kruté bohyně Thálie, která se jím za jejich vytrvalý kult odměňuje přece jenom jedním darem vpravdě božským: zasahuje do jejich života krásou a rozkoší z poznávání. To stojí za to, abychom dělali dál.

Není právě nejideálnější doba pro amatérské múzy. Život je překotný, chaotický, vyčerpávající, volného času je málo. Dělat dnes ochotnické divadlo také neznamena vyhřívát se na sluníčku veřejného uznání, ba často právě naopak. Otevřené problémy amatérské umělecké tvorivosti, jejího řízení, organizování, metodické pomoci atd., jejichž řešení se rok od roku odkládá, ztěžují práci a otravují lidi.

Ale Jiří Mahen napsal v době ještě daleko horší situace našeho divadelnictví slova, která neztratila svou platnost: „... divadlo je součástí národní kultury, zaručuje i kus výchovy společenské, je kulturní povinností, poněvadž znamená hodnoty ... Divadlo se zkrátka nesmí opouštět beztestně. Věřte-li v divadlo, musíte vytrvat. Všichni musíme pracovat energičtěji nežli dosud.“

Velká postava historie českého divadla se snad v hrobě neobráti za to, že její 30 let starý apel se ideálně hodí ochotníkům Jiráskova Hronova 1965.

Ať žije tvůrčí poslání československého amatérského divadla!

(Ze závěrečného projevu Jiřího Beneše)

O všem se dá složit báseň. I o věcech zdánlivě bezvýznamných, obyčejných a všedních, aby se změnil v neobyčejné, nevšední.

A. DOVŽENKO

Věda a umění se stýkají v tom, že smyslem obou je ulehčit lidem život.

B. BRECHT

V závěrečném hodnocení byly oceněny bez určení pořadí tyto inscenace (uvádíme postupně, jak soubory vystupovaly):

Slawomir Mrožek

Divadelní studio J. Skřivana ZK ROH ZKL - Brno

absurdní komedie

Gert Hofmann

Divadelní studio Julius Zeyer PKO - České Budějovice

STAROSTA

Hans Sachs

Divadelní soubor DM ROH OB - Bratislava-Nivy

samopašné hry

Individuální ceny:

Inž. MIROSLAVU HOUŠŤKOVI za režii Tylovky hry Tvrdohlavá žena a za příkladnou práci se Studium mladých v Náchodě

ANTONÍNŮ BROUSKOVI za podnětnou přípravu scénické montáže Díky, žes nestál!

LEOŠI WALLEZKĚMU za režii Mrožkových aktovek a herecký výkon v roli Tlustého trosečníka v aktoyce Na širém moři

EVĚ MAŠKOVĚ za herecký výkon Oheyové v Mrožkově aktoyce Mučednictví Petra Oheye

ANTONÍNŮ BAŠTOVI za roli Nachtigalla ve hře Gerta Hofmanna Starosta

LUBOMÍRU VAJDIČKOVI za režii inscenace Samopašných her Hanse Sachse

VIOLE KOVÁČOVĚ za herecký výkon v inscenaci Samopašných her

35 JH

Na stránkách zpravodaje se letos poprvé objevily i výtvarné fotografie. Bez popisu a názvu, protože toho prostě nebylo zapotřebí. Výtvarná fotografie si totiž za poslední léta své existence vybudovala skutečně významné místo v publikacích všeho druhu kromě už tradičních výstav a výzdoby veřejných místností. Není náhodné, že výtvarnou fotografii je stále více lidí ochotno vystavit i ve svém moderním bytě, kam se v rámci celkového výtvarného uspořádání i fotografie dobře hodí. Špičková amatérská fotografie už opustila kýčovitost a banalitu v obsahu i formě. Měli jste o tom možnost se přesvědčit po prolistování těchto stránek v podání východočeských autorů — Miloše Vojíře, Karla Barty, Miroslava Vávry, Milana Michla a dalších. Fotografové tak podali ruku ke spolupráci s divadelníky, což by v budoucnu mohlo prospět i v úzce specializovaném žánru divadelní fotografie, které by v amatérském světě posloužilo výrazně kvalitativní zlepšení, nemá-li se stát jen archivním materiálem vyložené provozního charakteru.

i FOTO
i grafie
Emil Pražan

v ý s l e d k y

ANKETA DESETI

	Tvrdohlavá žena	Nedohraná partie	Díky, žes nestál!	Trosečníci	Mučednictví Petra Oheye	Ze života hmyzu	Starosta	Skandál v Helibergu	Samopašné hry
BAŤKA	●	●	●	●	●●	XX	●●	XX	●●
BERGVIN	●	●	X	●●	●●	XX	●	—	●●
ETZLER	●	X	●	●●	●	XX	●	XX	●●
HORA	●	●●	X	●	●●	XX	●	XX	●●
LANGÁŠEK	X	X	●●	●●	●	XX	●●	XX	●●
OBST	●	X	●	●	●	XX	●●	XX	●●
POPP	●	X	●	●	●	X	●●	XX	●
ŠTEFKO	●	X	●●	●●	●	XX	●●	XX	●●
VORÁČEK	●	X	●	●●	●	XX	●●	XX	●
VOTAVOVÁ	●	X	●	●●	●	XX	●●	XX	●●

ANKETA DESETI

36 JH | 36 JH

36 JH 36 JH

36 JH

směr : 36 JH

36 JH 36 JH 36 JH